

Soldatul rus care a împușcat adolescentul de la Pârâta azi nu poate fi anchetat de autoritățile din R.Moldova

Deși mai mulți polițiști din cadrul MAI s-au deplasat la locul crimei comise azi pe podul de la Vadul lui Voda, nimeni nu știe numele soldatului rus acuzat de comiterea atacului armat.

Ion Manole de la Promo-LEX, a declarat pentru ZdG că la fața locului se află mai mulți reprezentanți ai organelor de drept din Moldova. Ei amchetează doar locul crimei, nu și pe presupusul agresor.

«Este mașina în care circula victima, lângă mașină sunt pete de sânge. Dar soldatul rus, adică «pacificatorul» nu este la fața locului și nici numele lui nu este cunoscut. Sunt sigur că acesta va fi ascuns de către autoritățile ruse și că reprezentanții legali ai R.Moldova nu vor avea acces la el ca să îl interogheze, ca să înțeleagă dacă era în stare de ebrietate sau nu, sau dacă avea alte probleme,» a declarat Ion Manole pentru ZdG.

Sursa: Zdg.md

Unii experți leagă incidentul armat de astăzi cu schimbarea

puterii la Tiraspol. Provocare sau întâmplare?

Potrivit comisarului de Dubăsari, cel care a tras focurile de armă este un ofițer al Armatei Ruse și șef de post al pichetului de pacificatori numărul 9. Incidentul a stârnit indignarea mai multor locuitori din Coșnița care au venit la fața locului pentru a-și exprima nemulțumirea față de activitatea militarilor dislocați în zonă. Mai mult, unii experți leagă incidentul de astăzi de recenta schimbare de putere de la Tiraspol. Incidentul s-a produs în această dimineață, în jurul orei 7.15.

Tânărul a fost împușcat chiar în acest loc de un pacificator rus, după ce a refuzat de mai multe ori să oprească autoturismul în care se afla împreună cu o altă persoană. Imediat după producerea incidentului, la fața locului au venit comisarul și procurorul raionului Dubăsari, reprezentanții Comisiei Unificate de Control și ai Comandamentului Militar Unit. Nimeni însă nu a comentat incidentul. Singura reacție oficială a venit din partea Biroului pentru reintegrare, care a remis presei un comunicat în care descrie doar cronologia evenimentelor din dimineața zilei.

„Ceea ce s-a întâmplat astăzi poate fi considerat drept o provocare în momentul în care în stânga Nistrului a avut loc o schimbare de regim. Un moment foarte important pe care l-am observat este faptul că s-a tras din spate. Respectiv acest tânăr nu a atentat, sau cel puțin nu sunt concluzii de acest gen precum că ar fi pus în pericol viața cuiva din așa-zii pacificatori ruși”, a declarat președintele Promo-LEX, Ion Manole.

Potrivit comisarului de Dubăsari, cel care a tras în mașină este ofițerul armatei ruse, Cojuhari Mihail, șef de post al pichetului de pacificatori numărul 9. Revoltați de situație, mai

mulți localnici din satul Coșnița au protestat la locul producerii incidentului.

„Suntem foarte nedumeriți se spune ca este vinovat tânărul împușcat, se spune ca sunt în drept forțele de menținere a pacii. Știm un lucru sfânt, ca nu are dreptul nimeni la viața altora”, a spus un bărbat.

Protestatarii au declarat că vor continua protestele până când vor fi scoase posturile de pacificatori.

Sursa: Publika.md

Un rus deținut la Tiraspol așteaptă decizia CEDO, închis în condiții mizere

Deținutul a fost închis pentru că unul dintre atacatorii săi a murit după ce acesta l-ar fi rănit în timp ce se apăra. Cetățeanul rus are de ispășit șapte ani după gratii, la Tiraspol.

Recent, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat autorităților Republicii Moldova și Federația Rusă o nouă cauză din regiunea transnistreană a Republicii Moldova.

Conform reprezentanților Asociației Promo-LEX, Eduard Elițov, un cetățean al Federației Ruse, medic originar din Tiraspol, este deținut din august 2008 în condiții inumane într-o „închisoare” din regiunea transnistreană, iar viața sa este pusă în pericol din cauza unor boli netratate și a lipsei asistenței medicale adecvate.

„Eduard Elițov a fost condamnat la șapte ani de închisoare pentru omor din neglijență. Se pare că a fost atacat de câteva persoane și s-a apărut. Ulterior, unul dintre atacatori a decedat. Condițiile în care este deținut sunt degradante și îi pot pune în pericol viața“, precizează Alexandru Postica, avocat în cadrul Asociației Promo-LEX.

Potrivit lui Postica, Elițov are gradul trei de invaliditate, iar din 20 iulie 2010 și până în prezent este deținut în secția chirurgie a unui Centrul de Tratament și Reabilitare în detenție din Tiraspol. Elițov suferă de tensiune arterială, ischemie cronică a inimii, deformare post traumatică de gradul trei a genunchiului, ce au condus la disfuncții locomotorii. Astfel în cei doi ani de detenție Eduard Elițov a slăbit cu 16 kg, a suferit o deteriorare semnificativă a danturii, a pierdut parțial vederea și nu se poate deplasa normal.

Deoarece „penitenciarele“ din regiune nu dispun de medicamente, acestea au fost procurate și transmise de către soția sa, iar ulterior Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii din Chișinău l-a asigurat cu medicamentele necesare și a oferit asistență complexă de reabilitare familiei acestuia.

Pe lângă starea gravă de sănătate și condițiile de detenție sunt inumane. Eduard Elițov este deținut într-un spațiu de 12,5 metri pătrați împreună cu alți șapte oameni. Celula este umedă și lipsită de ventilație, fără lumină solară, apă potabilă și plină de insecte, iar alimentele sunt de cele mai multe ori necomestibile. De asemenea, timp de mai bine de un an lui Elițov i-au fost interzise întrevederile cu soția.

În fața Înaltei Curți reclamantul pretinde încălcarea art.2 din Convenție (dreptul la viață), art.3 (Interzicerea torturii), art.5 para.1 (Dreptul la libertate și la siguranță), art. 8 (Dreptul la respectarea vieții private și de familie) și a art.13 (Dreptul la un recurs efectiv).

La Transnistrie, dernier vestige de la guerre froide en Europe

Tiraspol, envoyé spécial – Le douanier jette un oeil circonspect sur le passeport français. Il fixe la photo comme si elle allait révéler un secret. „Vous venez pour quoi?” La question a du sens. Un étranger ne peut se rendre en Transnistrie que pour un nombre limité de raisons. Il s’est perdu; il travaille pour un service de renseignement étranger; il est marié à une femme du coin; il est journaliste. Dire la vérité aurait entraîné un arrêt prolongé au poste, voire un refus d’entrée. Il faut douze jours pour obtenir une accréditation de presse. Impossible, en fait, de joindre de Paris le „ministère des affaires étrangères” du territoire séparatiste, qui échappe au contrôle du gouvernement moldave depuis vingt ans. Alors, on s’invente une épouse locale et on prétend rendre visite à sa famille, sur la rive gauche du Dniestr.

Chisinau, la capitale moldave, est à seulement 75 kilomètres de là. Mais en franchissant les trois postes successifs – celui des Moldaves ; celui des forces de maintien de la paix, présents depuis la fin du conflit armé en 1992; celui des „douaniers” transnistriens -, on entre dans un autre espace-temps. Certes, le paysage ne change pas beaucoup. On a laissé derrière soi des routes accidentées qui serpentent entre des champs de vignes aux tons rougeâtres et des collines brûlées sur les flancs desquelles les sapins font les beaux,

enveloppés dans la brume. En Transnistrie, même décor rural, même pauvreté, mêmes routes lamentables. Mais autre monde, plongé dans le formol néosoviétique, tandis que la Moldavie s'accroche à son rêve d'Union européenne.

En astrophysique, le trou noir fascine les chercheurs. On en trouve aussi en géopolitique. On les appelle les conflits gelés. Ni tout à fait en guerre, ni tout à fait en paix. La lumière qui s'en dégage n'est pas plus intense que le filet passant sous la porte d'une cellule. Les populations de ces territoires vivent en suspension. La Transnistrie est l'un de ceux-là. Non reconnue sur le plan international, isolée, sous-développée, sous perfusion russe. Moins d'un demi-million de personnes, plongées dans des eaux stagnantes.

La création de la Transnistrie s'est faite dans la confusion de la fin de l'Union soviétique. A l'aube des années 1990, la peur d'une absorption par la Roumanie s'était emparée de la population russophone moldave, et notamment des élites de la Transnistrie, région la plus industrielle de Moldavie. En septembre 1990, elle se proclamait république soviétique. Vint aussitôt la guerre civile, qui fit plusieurs centaines de morts.

En vingt ans, les racines ont poussé sous l'effet de la propagande ; plus les années passent, plus il sera compliqué de les arracher. On n'a pas seulement changé d'alphabet, avec la promotion du cyrillique, mais aussi de monnaie, de drapeau, d'histoire. A Chisinau, Ion Manole nous avait avertis. Le directeur de l'association Promo Lex, très impliquée dans la défense des droits de l'homme dans l'entité, estime que „la situation s'est beaucoup dégradée en vingt ans. Le régime de Tiraspol dispose de très bons instruments pour manipuler les gens. En 1992, 90 % de la population était sans doute hostile à la séparation. A présent, une génération entière a été élevée dans l'idée que la Moldavie est l'ennemi.”

Faute d'un véritable pluralisme politique, l'école est le lieu

où les tensions se sont accumulées depuis vingt ans. Les autorités locales ont imposé une russification de l'enseignement. Aujourd'hui, il ne reste que huit établissements où les cours sont dispensés en roumain. Le lycée Lucian-Bлага, dans un faubourg de Tiraspol, est l'un de ceux-là. Il accueille 170 élèves dans des salles propres mais pauvrement dotées.

Le directeur, Ion Lovcev, a subi bien des épreuves depuis sa nomination, il y a dix-neuf ans. Au début, il s'agissait de simples pressions, avant que les forces de sécurité ne tentent de prendre possession du bâtiment. Les parents d'élèves l'ont défendu avec courage ; le général Alexandre Lebed, alors à la tête de la 14e armée russe, leur a donné raison.

L'obstination du directeur a payé. „Je ne voulais pas passer à l'alphabet cyrillique et le contenu des manuels d'histoire-géo ne me convenait pas. Jusqu'en 2005, on a utilisé ceux de l'époque soviétique !” Depuis, la pression sur M. Lovcev a baissé. Ou plutôt, elle a pris une forme financière, avec le loyer très élevé dont l'école doit s'acquitter (grâce à Chisinau). Le directeur ne cache pas son inquiétude. „En Transnistrie, on sent une agressivité nouvelle chez les jeunes, qui sont obligés de suivre une préparation militaire dans les écoles locales.”

UN DRÔLE D'ORDRE À TIRASPOL

Patriotisme au biberon, et gare à celui qui ne respecte pas la ligne. Avant de devenir le prisonnier le plus célèbre de Transnistrie, Ilie Cazac, 26 ans, était un expert ordinaire au service fiscal, dans sa ville de Bendera. Il vérifiait les livres de comptes d'entreprises locales. „J'étais le seul issu d'une famille pauvre. Tous les autres étaient fils de fonctionnaires ou de députés.” Son malheur a pour origine sa droiture : „Je refusais d'exécuter les ordres de mes supérieurs s'ils allaient à l'encontre de la loi ; par exemple, si on me demandait de donner une amende excessive ou

d'exempter une entreprise."

Le 20 mars 2010, alors qu'il s'apprête à prendre le train, Ilie Cazac est arrêté par des hommes de la sécurité d'Etat. Il est accusé d'avoir voulu vendre aux services moldaves des documents confidentiels sur des entreprises russes d'armement installées en Transnistrie. „Ils ont glissé dans ma poche, à mon insu, une clé USB avec ces documents", nous racontait-il à la mi-novembre dans un bar de Chisinau, quinze jours après sa sortie de prison.

Ilie Cazac a passé vingt mois en détention. On lui a demandé de confesser sa haute trahison par écrit et à la télévision. Refus. Il a donc été tabassé par des prisonniers à la solde du pouvoir, et privé de soins médicaux. „Lors des interrogatoires, qui duraient souvent six-sept heures, ils me donnaient des psychotropes." Il a entamé une grève de la faim et obtenu le soutien d'organisations internationales. Le 31 octobre, il a finalement été relâché mais continue de craindre pour sa vie. Du reste, il ne parle pas, il murmure.

Sans surprise, la justice est le bras armé du pouvoir dans cette zone de non-droit. Stefan Popovski en est le témoin et la victime. Avant de devenir avocat, il a subi une expropriation alors qu'il tentait de privatiser une boutique de photographies, en 2002. Las : une députée, femme de ministre, voulait l'offrir à une amie. „Elle m'a dit : „La loi, c'est moi." Je n'ai rien pu faire en justice", explique-t-il, attablé dans une pizzeria de Tiraspol, à l'abri des oreilles indiscrètes.

Il a déposé plainte devant la Cour européenne des droits de l'homme, à Strasbourg. Mieux : après avoir suivi une formation en droit, à Chisinau, il a décidé de s'en prendre au régime devant les tribunaux, bien que ceux-ci soient instrumentalisés. „On a essayé de m'ensevelir sous les décisions de justice, dit-il. Ici, tout est sous la coupe d'un leader, lequel désigne les autres dirigeants, lesquels

désignent à leur tour des personnes inféodées." Devenu avocat, Stefan Popovski défend aussi un journal local, L'Homme et ses droits, qui a accusé le président Igor Smirnov de posséder des comptes à l'étranger.

La Transnistrie est très pauvre, contrairement à ses dirigeants. Derrière le vernis soviétique s'organisent pillages et trafics. Le statut flou du territoire s'y prête. Le port ukrainien d'Odessa n'est pas loin. Un fils du président Smirnov contrôle les douanes. L'économie est verticalisée et un groupe se trouve en situation de monopole généralisé. L'entreprise Sheriff a développé ses activités dans tous les secteurs, en commençant par celui des cigarettes, extrêmement lucratif. Elle bénéficie de privilèges fiscaux extraordinaires et contrôle directement une majorité de députés, affirment plusieurs sources. Les supermarchés ? Sheriff. Les stations-service ? Aussi. L'alcool, la téléphonie mobile ? De même. Dans le village de Karagach, près de Tiraspol, on découvre le chantier pharaonique lancé par un des deux fondateurs du groupe, anciens agents du renseignement soviétique. Une propriété sur 11 hectares, entourée par une enceinte en briques rouges. Un petit Kremlin?

LA PATTE DE LA RUSSIE

Une „élection présidentielle" est prévue le 11 décembre en Transnistrie. La grande nouveauté de la campagne est le soutien officiel apporté par Moscou à un autre candidat que M. Smirnov : le président du Soviet suprême (Parlement) de Transnistrie, Anatoli Kaminski. Pas sûr que cela suffise, mais M. Kaminski ne boude pas son plaisir. Il a été félicité lors de son anniversaire par le président de la Douma russe, Boris Gryzlov. Fin septembre, il a été invité au congrès de Russie unie, le parti du Kremlin, qui dispose de sa propre représentation à Tiraspol. En ville, on trouve aussi un consulat russe, qui distribue des passeports à la ronde.

„La République n'est pas à vendre", proclament les affiches de

M. Smirnov. „Vers un avenir commun avec la Russie !” lui répondent celles de M. Kaminski. Ce dernier nous accueille dans son grand bureau couleur crème, au Parlement, devant lequel se dresse une statue intimidante de Lénine. Attention, M. Kaminski n'est „pas vraiment dans l'opposition”. „Tous les candidats défendent notre indépendance, constatent que l'économie va mal et que la corruption est élevée”, déclare-t-il. Vraiment, rien à reprocher au clan Smirnov ? „Le système actuel de gouvernement ne me convient pas, car il n'y a pas de rotation des cadres. Il faut un renouvellement”, dit cet ancien directeur d'une usine de produits laitiers.

Qu'elle soit ancienne ou „nouvelle”, l'élite locale fait allégeance à Moscou. La Russie dispose d'une arme redoutable qui a servi aussi avec l'Ukraine ou la Biélorussie : le gaz. Ici, les particuliers le paient quatre fois moins cher que les Moldaves, alors qu'il est importé par la même compagnie. La société Moldovagaz a pour actionnaires principaux le géant russe Gazprom (50 %), le gouvernement moldave (35 %) et les autorités de Tiraspol (13,5 %). Il est envisagé de diviser la compagnie en deux entités, l'une basée à Chisinau, l'autre à Tiraspol.

Mais cela ne soldera pas les comptes du passé, qui pèsent lourd. La Moldavie paie le prix de son indépendance vis-à-vis de Moscou. En vertu d'un accord signé fin 2007, le prix du gaz russe est progressivement porté au niveau pratiqué en Europe. Le total des dettes accumulées atteindra 3 milliards de dollars à la fin de l'année, dont plus de 80 % concernent la Transnistrie. Dans le règlement du conflit, cette dette sera fatalement à l'ordre du jour et Moscou se tournera vers Moldovagaz pour réclamer son dû.

Outre cette subvention gazière, Moscou verse aussi 15 dollars par mois à chaque retraité de Transnistrie en complément de sa pension, à titre d'"aide humanitaire". Ainsi que 10 millions de dollars destinés au développement des PME. „Sans la Russie, on aurait beaucoup de mal”, reconnaît Anatoli Kaminski.

Piotr Smolar

Sursa: Lemonde.fr

Promo-LEX îngrijorata pentru membrii Asociației „Golos”: Înaintea alegerilor din Rusia au fost supuși unor presiuni

Organizația Promo-LEX își exprimă îngrijorarea privind hartuirea și intimidarea membrilor Asociației „Golos” din Federația Rusă, care monitorizează alegerile din această țară. Potrivit Promo-LEX, cu câteva zile înaintea alegerilor legislative din Duma de Stat, activiștii de la „Golos” au fost supuși unor presiuni coordonate din partea diverselor structuri guvernamentale.

Aceste acțiuni au fost orientate împotriva imaginii și reputației organizației, dar și împotriva activității sale, în special prin crearea unor obstacole la monitorizarea scrutinului și numărarea voturilor. Promo-LEX își exprimă și dezacordul față de decizia Federației Ruse privind deschiderea secțiilor de votare în regiunea transnistreană.

Potrivit asociației, desfășurarea alegerilor pe un teritoriu

necontrolat ar putea compromite rezultatele scrutinului, dar și statutul Rusiei de mediator în cadrul negocierilor privind problema transnistreana.

Sursa: Radioiasi.md

„Promo-LEX” : Deschiderea secțiilor de vot în Transnistria, ilegală

Asociația „Promo-LEX” este profund dezamăgită de decizia Ambasadei Federației Ruse din Republica Moldova, privind deschiderea unilaterală a 25 de secții de votare pe teritoriul Republicii Moldova, contrar normelor dreptului internațional și voinței autorităților constituționale.

Totodată, Asociația „Promo-LEX” este îngrijorată de faptul că marea majoritate a acestor secții (24) vor fi deschise într-un teritoriu necontrolat de organele constituționale, în regiunea transnistreană, fiind astfel încă odată compromis Statutul Federației Ruse de mediator, pacificator sau negociator în cadrul formatului de rezolvare a problemei transnistrene.

„Atragem atenția asupra faptului că dreptul cetățenilor Federației Ruse de a-și exercita votul este recunoscut de legislația Federației Ruse, iar autoritățile acesteia trebuie să depună eforturi maxime pentru a asigura realizarea acestui drept. Mai mult ca atât, suntem siguri că desfășurarea alegerilor într-un teritoriu necontrolat de autorități legitime și constituționale, în care lipsesc elementele de bază pentru recunoașterea și validarea rezultatelor, ar putea compromite rezultatele parțial sau total ale alegerilor din

Rusia”, se spune într-un comunicat oficial al „Promo-Lex”.

„Promo-LEX” atrage atenția autorităților Federației Ruse, cetățenilor Federației Ruse cu domiciliul în Republica Moldova și tuturor celor interesați că, potrivit legislației federale ruse, Ambasada urma să deschidă secțiile de votare cu 50 zile înainte de ziua alegerilor. Ambasada Federației Ruse a avut posibilitatea de a utiliza metoda legală utilizată în Federația Rusă de exercitare înainte de ziua alegerilor a dreptului de vot, începând cu 15 zile înainte de ziua alegerilor.

În acest fel, Ambasada avea posibilitatea legală de a extinde de la 12 ore termenul de exercitare a dreptului de vot la 15 zile, în special prin utilizarea metodei de expediere a urnei mobile în localitățile aflate sub control constituțional.

Astfel, ar fi fost respectate acordurile bilaterale moldo-ruse, principiile și normele dreptului internațional, suveranitatea și integritatea R. Moldova, precum și drepturile omului. De remarcat că pe teritoriul aflat sub controlul organelor constituționale ale Republicii Moldova (în orașele Comrat și Bălți), Ambasada Federației Ruse a utilizat anume această metodă și numai pentru termenul de 12 ore.

Sursa: Jurnal.md

Promo-LEX solicită ca la reuniunea formală în formatul

„5+2” să se discute despre eliberarea unor deținuți

Organizația pentru Promovarea Democrației și Drepturile Omului Promo-LEX face apel către reprezentanții moldoveni care participă în procesul de rezolvare a conflictului transnistrean în formatul „5+2”. Promo-LEX solicită ca la întreprinderea de mâine, care va avea loc la Vilnius, să se discute despre eliberarea unor persoane deținute ilegal.

„Solicităm să fie puse în discuție în cadrul reuniunii formale ‘5+2’ pe lângă subiectele generale și particulare legate de situația și eliberarea imediată și necondiționată a unor persoane deținute ilegal”, se spune în apelul organizației.

De asemenea, Promo-LEX solicită să „fie puse în discuție și întreprinse în regim de urgență toate eforturile necesare, aflate la dispoziția părților și actorilor implicați, pentru a demonstra că absolut tuturor persoanelor aflate în ‘custodia’ administrației de la Tiraspol, le sunt asigurate și respectate drepturile și că nu sunt supuși actelor de tortură și tratament inuman”.

„Să fie întreprinse măsuri pentru identificarea și implementarea unor mecanisme și instrumente juridice legale și credibile, care ar garanta drepturile și libertățile fundamentale ale locuitorilor din regiunea Transnistreană”, menționează sursa citată.

Menționăm că după o pauză de cinci ani, prima întâlnire oficială în formatul 5+2 va avea loc în perioada 30 noiembrie-1 decembrie, la Vilnius.

Sursa: Publika.md

Promo-Lex vrea eliberarea persoanelor deținute ilegal

Asociația Promo-LEX consideră că la prima întâlnire oficială a formatului de negocieri 5+2 pentru soluționarea conflictului transnistrean, prioritar trebuie să fie discutate subiectele legate de eliberarea imediată și necondiționată a persoanelor deținute ilegal pe teritoriul regiunii transnistrene.

Potrivit Promo-LEX, pe teritoriul regiunii transnistrene sunt ilegal arestate câteva persoane, printre care Vitalie Eriomenco, Alexandru Ursu, Iurie Matcenco, Alexandru Baluța, Eugen Antonov și alții. Dosarele lor se află déjà pe rolul la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Sursa: [Arenafm.md](http://arenafm.md)

Declarația semnată de Filat și Smirnov trezește îngrijorare, Promo-LEX

Declarația semnată de către prim-ministrul Vlad Filat și liderul administrației regionale de la Tiraspol, Igor Smirnov, trezește îngrijorare, a declarat pentru Info-Prim Neo președintele Asociației Promo-LEX, Ion Manole.

„Ne îngrijorează în mod special punctul potrivit căruia organele de drept constituționale vor trebui să colaboreze cu

cele ilegale din regiune. Există obligațiile statului, adică anumite reguli, conform cărora organele de drept constituționale ale Republicii Moldova au obligația să apere persoanele și cetățenii ce se află pe teritoriul țării, inclusiv de acțiunile unor astfel de structuri cum sunt cele din regiunea transnistreană”, a spus Ion Manole.

Acesta susține că, potrivit Constituției și legislației naționale, autoritățile constituționale nu pot colabora cu structuri ilegale, mai ales când vine vorba despre schimbul sau transmiterea de persoane. „În astfel de situații, din start este vorba despre încălcarea prezumției nevinovăției persoanei. În primul rând, autoritățile constituționale au dreptul să transmită persoane numai în cazurile prevăzute expres de lege și numai unor structuri legale, respectând procedurile necesare”, a subliniat președintele Promo-LEX.

Potrivit lui Ion Manole, ceea ce avem în Moldova în ultimii ani este o problemă foarte gravă. „Cunoaștem cazuri când persoane sunt practic răpite de către colaboratori ai poliției constituționale și transmise unor grupuri de persoane din regiunea transnistreană, fără a se întocmi careva acte procesuale de reținere. Aceste persoane devin victime ale organelor de drept constituționale, care de fapt au obligația de a le proteja”, a menționat președintele Promo-LEX.

Acesta spune că a mai existat un acord, semnat în 1999, de către ministrul de interne de atunci, Victor Catan, și Vladimir Kurisico, din partea separatistă. Presupusul acord și-a pierdut rapid valoarea, însă organele de drept constituționale au continuat colaborarea cu structurile ilegale din teritoriu.

La 21 noiembrie, Vlad Filat s-a întâlnit cu liderul administrației separatiste, Igor Smirnov, la Bender, unde au semnat o declarație. Unul dintre punctele declarației prevede colaborarea organelor de drept din dreapta Nistrului cu cele de pe malul stâng pentru a combate criminalitatea.

Sursa: [Info-prim.md](#)